

Butlletí 213

Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia

22 de juny de 2023

En aquest butlletí...

- **El concepte del mes:** Contra el pessimisme social
- **Coneix la Facultat:** Entrevista a Joan Botella, premi a l'excel·lència docent 2023
- **Espai de la Biblioteca**
- **Notícies**
 - Homenatge pòstum a Fausto Miguélez
 - Graduació 2023: Felicitats!
 - Presentació de l'Informe sobre Bretxa salarial de gènere al Ministerio
 - La Facultat al Congrés Català de Sociologia
 - Homenatges al professorat que es jubila aquest curs
 - 15 de juny: Junta de Facultat
 - Teresa Sordé liderarà la creació del clúster EU Migration Research
 - El projecte Hedera, una iniciativa per trencar barreres d'accés a la universitat

El concepte del mes: Contra el pessimisme social

Fa temps que segueixo amb atenció les dades que es publiquen i els debats que es fan sobre això que en diem “pessimisme social”. Hi ha un apartat amb estadístiques molt interessant a *Our World in Data* (<https://ourworldindata.org/optimism-pessimism>), que mostren actituds sorprenents, com ara que som més

optimistes políticament o mediambientalment en l'àmbit local i simultàniament més pessimistes en el nacional o internacional; dades que relacionen salut i optimisme, o sobre les percepcions errònies que afavoreixen aquest pessimisme. També hi ha estudis sobre el pessimisme a Europa, com el de Roger Liddle a *Polity Wetwork* (2008), en què es veu que com més alt és el nivell de benestar d'un país, més pessimisme hi ha sobre les expectatives a vint-i-cinc anys vista. O el de Julien Zalc publicat per la *Fondation Robert Schuman* (2013). I articles molt suggeridors com el de Ronald Aronson, *The Privatization of Hope*, publicat a la *Boston Review* el 2016.

També des de finals de la primera dècada del segle XXI s'han publicat molts assajos d'èxit. Un dels més coneguts és el de Hans Rosling, *Factfulness* (2018) sobre el nostre pessimisme desinformat. I en línies semblants, *Enlightenment Now* de Steven Pinker (2018) crític amb la “progressofòbia” o *The Rational Optimist* de Matt Ridley (2010) en contra del “pessimisme automàtic” del nostre temps. I no podem ignorar l'assaig pòstum de Zygmunt Baumann, *Retrotopia* (2017). La llista és molt llarga, i aquest no és el lloc de fer-la exhaustiva.

Però reprenc la qüestió ara perquè ha estat el cineasta britànic Ken Loach qui s'ha referit al pessimisme arran de la presentació a Cannes de la seva darrera pel·lícula, *The Old Oak* (2023). Loach és un director de cinema compromès fins al moll de l'os amb la classe obrera britànica, i penso que cap estudiant de Polítiques o de Sociologia s'hauria de graduar sense haver vist alguns dels seus films (recordo, molt especialment, *Raining Stones* de 1993 i *Ladybird, Ladybird* de 1994). En la roda de premsa habitual a Cannes, i amb el creixement de l'extrema dreta arreu d'Europa com a teló de fons, Loach, de 87 anys, va afirmar que “la desesperança crea monstres” i que, en canvi, “els instints de les persones es tornen generosos quan se senten fortes”. En conseqüència, sostenia que “l'esperança és un assumpte polític”, perquè és el que dona força per canviar les coses. I, conclouia que, per tot això, “l'optimisme és progressista”. I jo hi afegeixo: el pessimisme és reaccionari.

L'amic i professor Josep Verdaguer, amb qui entre moltes altres coses compartim l'interès per Ken Loach, a propòsit d'aquestes reflexions, m'ha recordat que això

mateix ja ho sostenia T. W. Adorno a *The Authoritarian Personality* (1950). Em recorda el professor Verdaguer: “Adorno deia que un dels elements que caracteritzava aquesta personalitat és la “suspiciàcia i la desconfiança” indiscriminades. I ho explicava així: l’individu amb una personalitat autoritària tendeix a projectar els seus impulsos agressius interns en els altres (extra-punitivitat). I això el condueix a percebre el món com una cosa perillosa i hostil, una selva, vaja, en lloc de pensar -fins que no es demostrï el contrari- que els altres són bones persones, i que, per tant, hi ha esperança.”

Així doncs, desconfiança i pessimisme serien dues cares d’una mateixa moneda, que, per cert, els politòlegs associen estretament a una baixa cohesió social. I, val a dir que, a diferència dels països nòrdics i de l’Europa central, aquí som especialment desconfiats, com mostrava Marc Guinjoan a *l'Informe sobre la cohesió social a la Catalunya del segle XXI* (2020).

La reflexió sobre el pessimisme social crec que ens ateny de ple com a Facultat. La meva impressió, dit pel broc gros, és que els professors som especialment còmplices a l’hora d’escampar-la. El nostre justificat criticisme social sovint ens porta a transmetre un pessimisme, en canvi, injustificat. Un pessimisme que és letal precisament per a uns estudiants que se senten compromesos amb la millora de la societat que estudien. I no tan sols això, sinó que en el fons, sense voler, transmet la idea que la sociologia, o la politologia, són instruments inútils, incapaços de transformar la realitat. Per no assenyalar ningú de casa, em permeto fer-ho del sociòleg Manuel Castells que en una recent entrevista a *La Vanguardia* (11 de juny), afirmava coses com que “El món ha entrat en una fase sense futur”. Lamentable! Parlo d’aquesta mena d’afirmacions que em semblen no només falses, sinó desmobilitzadores, i que aconseguen just el contrari del que es proposen: fer créixer aquella desesperança que, com diu Loach, crea monstres.

Sovint he afirmat -amb ironia- que en la mesura que com a professionals ens guanyem la vida amb les desgràcies socials, tendim a exagerar-les per tal de garantir-nos la feina. Però, sigui per aquesta raó o per qualsevol altra, el cert és que amb el nostre pessimisme estructural contribuïm a generar un clima desolador, un estat d’ànim gairebé depressiu, i una desesperança profunda que molts confonen amb un fals i impostat radicalisme crític.

És en aquest sentit que demanaria que com a institució fóssim capaços de reflexionar sobre si, sense renunciar a cap esperit crític, o precisament per ampliar-lo també a les visions apocalíptiques del món, podríem assegurar-nos de no contribuir nosaltres a fabricar monstres.

Salvador Cardús

Professor de Sociologia

Coneix la Facultat: Entrevista a Joan Botella, premi a l'excel·lència docent 2023

En aquesta secció entrevistem Joan Botella, que enguany ha rebut el premi a l'Excel·lència Docent tant de la facultat com de la UAB. És professor emèrit de Ciència Política i actualment imparteix una assignatura al primer curs del grau que porta per títol Història Contemporània, Política i Economia.

Joan Botella porta mitja vida arrelat a la UAB. Concretament, ha desenvolupat cinc dècades de trajectòria acadèmica i institucional. El gener de 1975, quan tenia 23 anys, el catedràtic va ser contractat per la Facultat com a becari d'un programa de formació de personal investigador. El primer canvi important va ser l'octubre de 1981, que va passar a ser professor associat del centre i "a fer classes amb les aules plenes d'alumnes" a les facultats de Ciències de la Comunicació i de Dret, detalla Botella. Això va durar fins al 1986, i entremig va passar a la posició de professor titular i va participar en la creació de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia, que es va posar en marxa l'any 1986. Abans, "les assignatures de política s'impartien en altres facultats", assenyala.

Cal destacar que Botella va ser degà de la facultat en dues ocasions entre els anys 1990-1992 i 2011-2018. Entre altres responsabilitats, ha estat secretari general de la UAB (1986-1988) i vicerector de Professorat (1988-1990) i degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació (1984-1985). També ha estat degà del Col·legi de Sociòlegs i Politòlegs de Catalunya, vocal del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i col·laborador habitual als mitjans de comunicació.

Joan Botella va acabar la carrera de Dret ara fa 50 anys a la Universitat de Barcelona i recorda que en aquell moment només hi havia una facultat de dret per a tot Catalunya i les Illes Balears. "Com ha canviat el món", recorda. Per estudiar dos màsters es va moure cap a França. En va fer un en Ciència Política Aprofundida a París i un en Estadística i Informàtica a Grenoble. Tot seguit va fer un doctorat a la UAB en Dret, però el contingut era ciència política. Botella assenyala que no sabia des del primer dia que volia estudiar política, però que a l'hora de pronunciar-se per la tesi doctoral va triar la política. Va ser una decisió presa sota l'antic règim i va dubtar entre la temàtica d'història o del dret. Finalment, va fer la tesi sobre com es votava a Catalunya i aquí "ja estava dins de la ciència política".

"Com que fa molts anys que estic en aquest ofici, he vist com ha canviat. D'una universitat molt petita i una mica elitista i molt intel·lectualitzada, s'ha passat a una universitat més massiva on estudien més de la meitat dels joves i hi ha una

preocupació molt més gran per la col·locació professional”, destaca quan li preguntem per com ha canviat la universitat.

"La facultat, en els seus inicis, com que hi havia pocs experts de les ciències polítiques es va crear com una facultat petita en què els alumnes que ja havien cursat tres cursos d'altres carreres venien a cursar quart i cinquè aquí. Era una facultat amb poca influència i quan vaig ser per primera vegada degà vam passar a ser-ne una de completa que comença a primer curs. Inicialment, la facultat es va crear per la sociologia i la política, essent la primera la branca més forta" destaca. "La segona vegada que vaig ser degà vam augmentar les opcions de titulacions creant el grau de Relacions Internacionals. Té molt de sentit que sigui un grau i hauria de ser encara més important del que és", afegeix.

Quan li preguntem per la tasca del professorat universitari, Botella explica que hi ha "un equilibri que cadascú ha de trobar entre dos aspectes, que són la docència i la investigació". "Els professors són més valorats per la investigació que per la docència, però aquí venen estudiants que volen aprendre. La investigació és molt important i s'ha de fer créixer el coneixement, però si només m'interessés la investigació hauria de treballar a un altre lloc. La docència és una dimensió que s'ha de cuidar i emprar, encara que el sistema no la tracta bé".

"Durant els últims 20 anys s'ha promogut molt la investigació per sobre de la docència, i això vol dir que molts dels diners que es dedicaven a contractar professors es dediquen a contractar investigadors. Normalment, el màxim d'homes de classe que ha de fer un professor universitari són sis hores a la setmana i es considera que és una càrrega. Es parla de càrrega docent, i, en canvi, de la investigació com un plaer", apunta.

"Els humans responem a incentius, i quan s'han posat més recursos a la investigació que a la docència, el resultat és que hi ha més investigadors. Els professors associats s'han constituït com una capa de precarietat extraordinària, i l'horitzó professional de futur és molt difícil i hi ha sous baixos per gent altament qualificada", lamenta Botella.

Pel que fa al futur, el professor emèrit diu que cada dia la ciència política s'ha fet més important i visualitzem a diaris i televisions que existeixen els politòlegs. S'està generant un espai i estil personal i intel·lectual que fins ara exercien altres persones que venien de l'economia, del dret, o la comunicació, i hi ha una expansió catalana, espanyola i europea. "Governar s'ha fet complicat, i cal una tecnificació dels governants, i qui en sap d'això som els politòlegs", afirma. Joan Botella afegeix que "sí que està a prop de la comunicació i l'economia, i això crea un espai de competència entre professionals diferents i s'hauria d'entendre com un espai compartit de col·laboració". "Aquesta universitat té uns molt bons estudis de comunicació i de política", acaba.

Sobre el canvi de la facultat durant aquestes dècades, recorda que quan va començar, els alumnes venien més motivats, ja que es començava a quart curs i els estudiants havien renunciat a altres coses per venir aquí. Això feia que hi hagués molta interacció entre alumnes i professors, i ara s'ha normalitzat. "Fa dos mil anys un escriptor romà deia: quin desastre, els joves no fan res. Des de llavors això es repeteix dia a dia. La gent que ara té vint anys responen a altres dinàmiques, però no per això són més immadurs ni mal estudiants, sinó que hi ha un canvi social. Hi ha qui creu que els estudiants cada vegada llegeixen menys, però no és veritat sinó que són diferents. Tenen recursos a la disposició com ara l'internet i estan sotmesos a altres ritmes i pautes de vida.

Finalment, Joan Botella conclou que està "molt agraït" per aquest reconeixement, ja que "a aquesta universitat no se'n fan massa". "A França hi ha una màxima en l'administració pública que diu que la república no oblidia i hi haurà reconeixement pels bons i pels dolents. Aquí no som republicans en això: Catalunya i les universitats obliden".

Felicitats, Joan pel premi a l'excel·lència docent 2023!

Gemma Viñeta

Becària de comunicació de la Facultat

Espai de la Biblioteca

Secció de viatges i turisme

Ara que s'apropen les vacances us animem a que conegueu l'espai dedicat a l'oci, la gastronomia i el turisme. Guies de viatges, rutes per fer en cotxe o en bicicleta, sortides gastronòmiques, i molt més.

L'exposició d'aquests llibres la trobareu a la Sala de Revistes de la Planta 0 de la biblioteca.

Horari d'estiu

Juliol: la biblioteca obre de 8.30 a 19.30 h. La Sala d'Estudi estarà oberta les 24 hores.

Agost:

- De l'1 al 27, biblioteca tancada
- Del 28 al 31 biblioteca oberta de 8.30 a 19.30 h
- Sala d'Estudi oberta tot l'agost de 8.30 a 21 h.

Al setembre tornem a l'horari habitual.

Si voleu conèixer els horaris de la resta de biblioteques UAB podeu consultar la següent pàgina <https://www.uab.cat/biblioteques/horaris>

Bibliografia de curs

De cara al nou curs, hem començat a gestionar la incorporació dels nous títols de la bibliografia recomanada de les assignatures impartides als diferents graus.

Olga Cano

Biblioteca de Ciències Socials

Notícies

Homenatge pòstum al professor Fausto Miguélez

El dia 26 de maig a les 11 va tenir lloc l'homenatge pòstum al professor Fausto Miguélez, organitzat pel Centre d'Estudis Sociològics de la Vida Quotidiana i del Treball (QUIT), part de l'Institut d'Estudis del Treball (IET) de la nostra Facultat ([vídeo de l'acte](#)).

El director del Centre, Joan Miquel Verd, va donar la benvinguda als assistents que van ocupar la sala d'Actes i va donar pas a la degana de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia, Olga Serradell, que va presentar els membres de la taula i que va recordar la importància de la figura del Fausto, que va excel·lir en les tres potes de la trajectòria acadèmica: gestió, docència i recerca.

Antonio Martín Artiles, catedràtic emèrit de sociologia del treball i membre del QUITIET, va recordar la llarga trajectòria que el va unir al Fausto, començant pel fet que va ser el seu director de tesi. L'Antonio va fer servir els adjectius següents per descriure'l: lector, crític, propositiu i meticulós, i el va anomenar "maestro, compañero y amigo". En Fausto era una persona d'equip, seguint l'expressió ciclista "fem goma" que ell feia servir, i era un investigador, en paraules d'Antonio Martín, compromès, que creia en la investigació aplicada, com mostra la seva feina amb organitzacions sindicals i sobretot amb CCOO, i amb la intuïció necessària per liderar i per catalitzar projectes.

Joan Botella, exdegà de la Facultat i catedràtic emèrit de Ciència Política, va destacar el paper que en Fausto va jugar en la institucionalització de la sociologia a Catalunya, tot reivindicant la importància de fer història per comprendre les arrels del poder. Després de fer una mica d'història de la sociologia dels anys 60 a Espanya, amb la divisió entre la sociologia oficial que venia de Madrid, ancorada a la UB, la sociologia catòlica vinculada a treball social i a la Fundació Bofill, i les figures que eren a l'estranger, com Manuel Castells, Carlota Solé o el mateix Fausto, Botella recorda com el primer pla d'estudis de la llicenciatura de CCPP i Sociologia va ser escrit a 6 mans a una pizzeria de davant de la Pedrera per en Fausto Miguélez, en Josep Maria Vallès i en Joan Botella l'any 1986. Botella destacà el seu paper de sindicalista actiu, com a segon secretari d'ensenyament de CCOO, i el defineix com un creador acadèmic de grup, de focus i d'institució, i sempre tenint present que la UAB és una universitat pública.

Clara Llorens, professora associada del departament i investigadora de la Fundació 1 de Mayo de CCOO, recorda com a la seva època d'estudiant estava admirada per la saviesa, però també per l'afabilitat i la proximitat del Fausto cap als seus alumnes. Treballador i exigent, donava també autonomia a les joves investigadores que treballaven en projectes amb ell: Llorens recorda com ser responsable de la realització d'entrevistes d'un projecte europeu i que va ser així com va aprendre l'ofici de sociòloga. I de la seva capacitat de treball Clara Llorens diu "que la ciencia es para quien se la trabaja". Recorda que l'objecte d'estudi privilegiat d'en Fausto era el treball assalariat, sempre partint de la desigualtat de classe, i incorporant, d'una banda, les pràctiques i discursos dels treballadors i treballadores i, de l'altra els condicionants socials i normatius d'aquestes. En Fausto donava molt pes als marcs reguladors, cosa que es va institucionalitzar amb la creació de l'Institut d'Estudis del Treball, conjuntament amb professorat de dret del treball de la facultat de Dret de la UAB. Finalment, Llorens recordà que en Fausto abans que res creia en l'organització col·lectiva com a font de resistència i de canvi, i la seva mirada europeïsta sempre va anar acompanyada de la voluntat d'escoltar als protagonistes reals de la història, treballadores, empresaris i membres de l'administració.

Carlos Prieto, catedràtic emèrit de Sociologia de la Universidad Complutense de Madrid, va destacar el paral·lelisme entre la seva trajectòria acadèmica i la del Fausto.

Partint de contextos diferents, però amb molts punts en comú, varen acabar treballant en qüestions molt similars, fet que va acabar forjant una amistat que va durar 50 anys. En Carlos Prieto vas recordar quin era el context polític espanyol en els anys 60, i com en Fausto va tenir clar quin era el camí, tan polític com acadèmic, per canviar l'estat de les coses d'aquell moment. En aquest sentit, en paraules de Prieto, en Fausto va voler donar sempre una dimensió col·lectiva al que podria haver estat una trajectòria investigadora i docent únicament individual, sempre cercant transcendir els límits del treball acadèmic. En aquesta dimensió pública i política de la feina acadèmica, en Prieto va comparar els tarannàs de Fausto Miguélez i Margaret Maruani (fundadora del Centre MAGE), en el sentit que apostaren sempre per treballar en equip i des d'un posicionament polític crític.

Albert Recio, professor honorari del Departament d'Economia Aplicada de la UAB, va destacar la visió interdisciplinària del treball que el Fausto sempre va tenir. Ell, com a economista, sempre es va sentir a gust treballant amb el Fausto i en el si del QUIT i de l'IET. Però en Fausto també es va interessar per la dimensió jurídica del treball, així com per les derives del treball productiu més enllà de l'àmbit mercantil. També va recordar n'Albert Recio l'aposta personal del Fausto per crear l'IET, com a institut interdisciplinari, tot i les traves burocràtiques que va tenir. Com ja s'havia fet per part d'algunes persones que l'havien precedit en la paraula, va recordar també l'important paper que va jugar en Fausto en el si de CCOO obreres, i va lamentar que no se li hagués reconegut suficientment per part del sindicat. Com a anècdota personal, va recordar l'estada amb en Fausto a Roma, en el marc d'un projecte europeu, i la seva alegria per trepitjar una ciutat a la qual estava tan vinculat.

Va cloure l'acte, Sònia Parella, directora del Departament de Sociologia. La Sònia va recordar que el seu primer contacte amb en Fausta va ser treballant com a tècnica de suport a la recerca en el si del QUIT. En aquell moment, el curs 1994-95, el QUIT implicava una aposta pel treball en equip que es veia molt poc en la sociologia espanyola i catalana. També va recordar la Sònia el rigor i capacitat intel·lectual del Fausto i la seva intolerància vers la mediocritat. Finalment, va voler llegir unes paraules de la professora Torns, fundadora junt amb en Carlos Lozares i en Fausto Miguélez del QUIT. En aquestes paraules, la Teresa Torns destacà que tot i no compartir sempre la mateixa perspectiva, va poder treballar amb total comoditat dins el QUIT, on va poder portar a terme un tipus de recerca que possiblement no podria haver portat a terme en altres contextos.

Per acabar, en Joan Miquel Verd va tornar a intervenir breument per agrair les paraules sobre el Fausto que s'havien anat dient i els records que s'havien compartit al llarg de l'acte. Va convidar a les persones assistents a visitar les dues exposicions, la física i la virtual, que la Biblioteca de Ciències Socials havia organitzat, tot agraint a la

seva directora i a la resta de personal de la biblioteca la seva implicació en l'acte de record al Fausto.

Enllaços d'interès:

Exposició virtual d'homenatge a Fausto Miguélez a la [Biblioteca de Socials](#) amb text del QUIT

Text del professor Vicent Borràs del QUIT-IET a [Sociología del Trabajo](#)

Federación Española de Sociología (FES)

<https://fes-sociologia.com/noticia/Fallece-Fausto-Miguel-Lobo--Catedratico-emerito-de-Sociologia-de-la-Universitat-Autonomade-Barcelona---1663153894>

CCOO

(ES) <https://es.ccoo.cat/noticias/lamentamos-la-muerte-de-faustinomiguel-lobo/>

(CAT) <https://www.ccoo.cat/educacio/noticies/lamentem-la-mort-de-faustomiguel/>

CIS

Enregistrament de l'[acte d'homenatge](#) als catedràtics Alfonso de Esteban Alonso, Fausto Miguélez Lobo, Alfonso Pérez-Agote Poveda i Bernabé Sarabia Heydrich (24/11/2022)

Ramón Alòs

[En Memoria de Fausto Miguélez Lobo](#), publicat a Cuaderno de Relaciones

Laborales, Vol. 41 Núm. 1 (2023)

Adolf Cabruja

<http://www.adolfcabruja.com/fausto-miguel-mi-amigo> (18/09/2022)

Graduació 2023: Felicitats!

El dissabte 17 de juny es va celebrar la Graduació de les titulades i titulats en els graus i dobles graus de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la promoció 2023. L'acte es va fer a la Sala Arnau de Vilanova de l'Hotel Campus, situat a la Vila Universitària, l'espai més gran de la UAB, on es van reunir unes 600 persones.

Hi va haver prop de 200 alumnes que enguany es graduaran en els graus de Ciència Política i Gestió Pública, Sociologia i Relacions Internacionals i en els dobles graus de Ciència Política i Gestió Pública i Dret, Estadística Aplicada i Sociologia i Ciència Política i Gestió Pública i Sociologia. La sala es va omplir de pares, mares, fills, filles, germans, germanes, parelles o amistats que van voler acompanyar a les seves persones estimades en aquest moment.

Després de moments de dificultats i incerteses, però sobretot d'esforç i canvis, la docència pren el sentit de formar, però també d'acompanyar i guiar a l'alumnat en aquesta etapa universitària.

Van donar la benvinguda a l'acte els alumnes de la Facultat Eduard Guerra i Ynâe Pastallé i seguidament va intervenir el degà del Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya, Jordi Pacheco. Tot seguit, la degana de la Facultat, Olga Serradell, va començar felicitant els graduats i graduades i a les seves famílies i amistats, que "segur que han tingut alguna cosa a veure en què hàgiu finalitzat el grau amb èxit". També, ha destacat com va marcar la pandèmia a aquesta promoció, i com el canvi social té conseqüències tant negatives com positives. En aquest sentit, ha animat als graduats i graduades a treballar per generar aquests canvis positius "i aportar evidències per a millorar la societat i les seves institucions".

A continuació, la professora de Ciència Política Ixchel Pérez va valorar la diversitat dels estudiants a la UAB i va assenyalar que per ella, "ensenyar i debatre en ambients homogenis no representa cap repte intel·lectual. Això ho és quan en una aula hi ha diversitat d'opinions, d'experiències i de maneres de pensar". Aquest ambient, destaca, "reforça valors crucials, com ara, la tolerància, el respecte, el diàleg i l'empatia".

També van intervenir Salvador Cardús, del Departament de Sociologia i Rafael Grasa, professor de Relacions Internacionals, a banda de la intervenció final del rector de la UAB, Javier Lafuente, que va dedicar unes paraules de comiat als graduats i graduades.

Han estat anys complicats, però esperem que en guardeu records inoblidables, bones amistats i coneixements que us ajudin en el vostre camí, tant professional com personal. Enhorabona a totes les persones graduades, i tal com ha expressat la degana Olga Serradell, “la UAB és casa vostra ara i sempre”!

Gemma Viñeta
Becària de Comunicació

[Presentació al Ministerio de Universidades de l'Informe sobre la bretxa salarial de gènere a les universitats públiques espanyoles](#)

El passat dimarts 13 de juny es presentava a la seu del Ministeri d'Universitats l'Informe sobre Bretxa salarial de gènere a les universitats públiques espanyoles 2021. Aquest informe dona continuïtat a la tasca iniciada l'any 2020 per la Conferència de Rectors i rectores de les Universitats espanyoles (CRUE), l'ANECA i el Ministeri d'Universitats per tal d'identificar i diagnosticar la possible existència de BSG en el sistema universitari, a través d'un grup de treball que he tingut el plaer de coordinar.

A diferència de l'estudi pilot presentat a finals de 2021, l'informe d'enguany proporciona, per primera vegada, una visió de conjunt de les diferències salarials en el Personal Docent i Investigador (PDI) del sistema universitari públic espanyol. De fet, hi han participat 48 de les 50 universitats públiques de l'estat, tret de dues universitats singulars i poc comparables a la resta com són la Universitat Internacional Menéndez i Pelayo i la Universitat Internacional d'Andalusia. En aquesta ocasió, l'informe ha estat elaborat per investigadores de la Universitat del País Basc i de la Universitat Pública de Navarra, seguint la metodologia testada en l'estudi pilot. La informació sobre salaris del PDI prové dels registres de nòmines de les universitats participants, que han proporcionat els valors mitjans del salari brut anual (2021) en relació a un conjunt de variables predefinides.

Els resultats constaten l'existència d'una BSG global del 12,7%. Com era d'esperar, la bretxa presenta el seu valor màxim en els complements salarials on la xifra és del 19,1%. Destaca la bretxa en relació al complement salarial associat al reconeixement de l'activitat investigadora, és a dir, els sexennis, amb un valor del 28,5%. De nou, l'activitat investigadora i el seu reconeixement son una peça clau en la identificació del diferencial salarial entre dones i homes del PDI, a banda de l'impacte que aquesta activitat i reconeixement tenen en les respectives carreres acadèmiques.

S'identifiquen dos tipus de factors explicatius de la bretxa, sovint interrelacionats. Per un costat, l'estructura de les plantilles de les universitats i l'impacte del treball de cura en l'etapa d'accés i consolidació de la carrera acadèmica, per l'altre. En el primer cas, cal tenir present que la categoria professional més nombrosa és la de professorat associat que representa el 29,5% del PDI de les universitats, seguida pel professorat titular d'universitat amb un 21,7%. Les dones estan sobrerrepresentades en les categories d'accés i/o més inestables i, en canvi, són menys presents en les categories més altes on sols 1 de cada 4 persones catedràtics o catedràtiques d'universitat són dones. És a dir, les dones es concentren en major mesura en aquelles categories en què, per diferents motius vinculats a les distintes figures contractuals, no es té accés a determinats complements. De fet, el 65,5% de les dones i el 59,6% dels homes no compta amb cap sexenni, mentre que les dones representen sols el 28,8% del PDI amb 6 o més sexennis. En el segon cas, l'anàlisi de la BSA per grups d'edat posa de manifest com la BSG creix fins a assolir el seu màxim en el col·lectiu entre els 40 i els 49 anys (11,3% de BSG en complements). Prenent l'edat com a indicador del moment del cicle de vida, els resultats apunten a un alentiment en la trajectòria professional de les dones coincidint amb la maternitat i la criança, així com a una menor progressió cap a la categoria més alta en la jerarquia acadèmica, les càtedres. Una categoria on les diferències salarials són baixes (3,2%), per bé que, com s'ha dit, les dones en són minoria.

Més enllà del detall en les anàlisis i les xifres resultat, l'estudi mostra l'existència d'un doble fenomen: el del terra enganxós pel que fa a l'accés i consolidació de les dones i el del sostre de vidre pel que fa a la seva progressió professional. Ambdós relacionats amb factors que no són exclusius de l'àmbit acadèmic, com el treball de cura, però també d'alguns que en són específics com ara el disseny de carrera i les formes i processos de reconeixement que l'acompanyen.

En aquest sentit, l'informe es tanca amb un seguit de recomanacions que val la pena mirar-se en detall. La centralitat de la recerca i del seu reconeixement en la remuneració i trajectòria del PDI posa en el punt de mira els processos i criteris d'avaluació i acreditació. L'impacte del treball de cura, més subtil que en altres àmbits i col·lectius laborals perquè no es tradueix en accions visibles com, per exemple, la reducció de jornada o la distribució de les tasques pròpies del professorat universitari (docència, gestió, recerca i transferència) dins el PDI, conviden a una anàlisi més aprofundida de com es distribueixen els treballs entre dones i homes a les universitats per tal de conèixer millor com opera aquesta distribució i quin impacte té en l'accés i trajectòria professional. Finalment, l'existència de BSG tant en àmbits molt feminitzats (Ciències de la Salut) com en àmbits molt masculinitzats (Física i enginyeries) requeriria una anàlisi específica dels biaixos de gènere en aquests diferents contextos.

De cara al futur, es preveu repetir l'informe cada 3 anys a fi de permetre monitorar les mesures que tant les institucions implicades com les mateixes universitats puguin emprendre per tal de pal·liar la BSG. Tal com es va posar de manifest en l'acte de presentació per part del Ministeri d'Universitats, queda pendent el repte d'eixamplar la visió sobre la BSG tant pel que fa al personal tècnic, de gestió i d'administració i serveis com per a les universitats privades, a banda de la resta d'institucions acadèmiques.

En definitiva, l'informe aporta evidències sobre les desigualtats de gènere en un àmbit, el de les universitats públiques, on la regulació en els processos d'accés i promoció i la cultura meritocràtica sovint fan pensar en l'absència de biaixos de gènere. És un exercici de transparència i de compromís amb la igualtat de gènere que cal agrair al conjunt de les institucions promotores de l'estudi i a totes les universitats que hi han participat. Tal com mostren els resultats, queda molt per fer.

Pilar Carrasquer Oto
Professora de Sociologia

[La Facultat col·labora al Congrés Català de Sociologia 2023:
la formació en Sociologia, cap on volem anar](#)

El VIII Congrés Català Internacional de Sociologia i del VI Congrés de Joves en Sociologia, organitzats per l'Associació Catalana de Sociologia, ja es preparen per a una nova edició que tindrà lloc entre els dies 12 i 14 de juliol a la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona. Concretament, el VI Congrés de Joves en Sociologia (II Trobada Intercongressual del Comitè de Recerca de Sociologia de la Família de la Federació Espanyola de Sociologia) tindrà lloc el 12 de juliol, i el VIII Congrés Català Internacional de Sociologia es farà els

dies 13 i 14 del mateix mes.

Es tracta de la principal trobada dels/les acadèmiques i professionals de la Sociologia de Catalunya, en què "s'hi plantegen i discuteixen els temes més rellevants de la disciplina per avançar cap a societats més igualitàries, buscant respostes als reptes i

problemes socials en diferents àmbits, tals com moviments socials, població i territori, cultura i religió, treball, família, joventut, entre d'altres”, apunten des de l'organització.

Sota el lema “construint equitat i futurs sostenibles”, el congrés “vincula la construcció activa d'equitat, amb el respecte a la diversitat social, cultural i a la biodiversitat, i amb el desenvolupament de les millors teories, recerques i pràctiques socials que promoguin la creació d'alternatives de futur més sostenibles, més saludables i que generin més espai per a la llibertat, la felicitat individual, el benestar col·lectiu i la democràcia”, assenyalen des de l'organització. Afegeixen, que “és important crear espais de reflexió i coneixement científic per tal d'emprar els nostres coneixements i eines sociològiques per respondre a les emergències i anticipar-les de forma congruent amb construir les millors alternatives de futur”.

Com a Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la UAB hi col·laborem activament organitzant una taula rodona titulada “La formació en Sociologia: cap on volem anar” on hi intervindran: el professor de Sociologia de la Universidad Complutense de Madrid, el Dr. Rafael Feito; i membres de la recentment creada [Conferencia de Decanas/os y Directoras/es de Departamento responsables de la Sociología en las universidades españolas \(CONDDSOC\)](#): la directora del Departament de Sociologia de la Universitat de Barcelona, la Dra. Marta Soler, el degà de la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia de la Universidad Nacional de Educación a Distancia, el Dr. Juan José Villalón, la vicedegana d'Igualtat, Cultura i Participació de la Universitat de València, la Dra. Marcela Jabbaz, i la degana de la FCPS de la UAB, la Dra. Olga Serradell, que presentarà i moderarà la sessió. Aquesta tindrà lloc el dijous 13 de juliol de 14.30 h a 16 h i us animem a assistir i participar.

Podeu consultar el programa provisional i les actualitzacions que es vagin donant, al [web del congrés](#), on també trobareu informació sobre voluntariat, comunicacions dels grups de treball, entre d'altres.

Gemma Viñeta
Becària de comunicació

La Facultat homenatja als professors que es jubilen aquest curs

El passat 15 de juny el professorat i el PAS de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia va fer un homenatge als professors Pilar Carrasquer, Salvador Cardús i Rafael Grasa, que es jubilen aquest curs. En concret, s'hi van reunir 35 membres de la Facultat, entre tots els departaments i àrees.

Ho van fer amb un dinar a l'Hotel Campus, on els tres homenatjats van fer un petit recull de la seva trajectòria i van explicar com se senten deixant la Facultat. Salvador Cardús, professor del Departament de Sociologia, va destacar que havia tingut llibertat acadèmica, però que "marxa preocupat per la restricció de la llibertat d'expressió". Pilar Carrasquer, també del Departament de Sociologia, va assenyalar que és de la primera promoció que va estudiar i treballar a la Facultat, on ha fet "molt bons amics que l'acompanyen".

Per acabar, el professor de Relacions Internacionals Rafael Grasa va citar a Gabriel Ferrater: "Quan els cucs fan un sopar fred amb el meu cos trobaran el regust de la UAB i de la Facultat".

La degana de la Facultat, Olga Serradell, va ser l'encarregada de donar la benvinguda a tots els comensals i va agrair-los la seva assistència, a més de destacar la trajectòria i la feina feta del professorat que es jubila aquest curs 2022-2023.

Gemma Viñeta

Becària de Comunicació

15 de juny: Junta de Facultat

Abans del dinar de cloenda de curs, en el qual es va homenatjar el professorat que es jubila enguany, la Junta de Facultat es va reunir en sessió ordinària.

A les 12 h s'inicià la sessió, tercera del curs 2022/23, a la sala de juntes. L'ordre del dia reuní en vuit apartats l'informe de la degana i les presentacions de documents a aprovar pels Vicedegans d'Ordenació Acadèmica i d'Economia i Serveis, respectivament, a més dels informes corresponents als diferents coordinadors i al Vicedegana de Comunicació, Professionalització i TFG, al Vicedegana d'Intercanvis i de Relacions Institucionals i del secretari de la facultat, amb el darrer apartat

corresponent a precis i preguntes. Tot seguit es fa un resum dels continguts més rellevants d'aquesta junta.

La degana, professora Olga Serradell, va iniciar el seu informe expressant el condol per la mort de Jordi Porta i Ribalta, que l'any 2013 va ser investit Doctor honoris causa per la UAB a proposta de la Facultat. Tot seguit va comunicar que des de la Facultat i el Departament de Ciència Política i Dret Públic s'ha decidit presentar la candidatura del professor Josep Maria Colomer a la convocatòria 2023 del Premi del CIS (Centro de Investigaciones Sociológicas). El professor Colomer ha obtingut nombrosos reconeixements en àmbits europeus, nord-americans i llatinoamericans. Actualment, és investigador associat de l'ICPS, l'Institut de Ciències Polítiques i Socials de la UAB. A continuació la degana va informar sobre diferents aspectes relacionats amb els darrers canvis legislatius en el sistema universitari espanyol, un cop aprovada la LOSU. Així esmenta, en primer lloc, que s'han aturat els RD relatius a la reorganització dels departaments, en canvi, s'ha mantingut el corresponent a les pràctiques no remunerades dels estudiants que hauran de cotitzar a la seguretat social. A la UAB hi ha actualment 10.976 estudiants en pràctiques no remunerades. La UAB té previst fer-se càrrec del cost de la gestió (uns 426.000 euros any). També continuen endavant amb els RD de modificació de les titulacions i el RD d'acreditacions. La degana recorda que la UAB, la CONDDSOC (Conferencia de decanos y directores de departamentos de titulaciones de sociologia de la universidades españolas) presenten al·legacions als RD. Una de les conseqüències de la LOSU és el mandat de reforma dels estatuts de les universitats en un termini de dos anys, abans de desembre de 2024. Al Consell de Govern se'ns va informar que la idea de l'equip és iniciar un procés de reflexió "bottom up" sobre què necessitem en els pròxims anys com a UAB, i modificar els Estatuts perquè siguin tan amplis com sigui possible. Des del Rectorat s'ha establert un procés per aprovar una proposta al Claustre del juliol de 2024. Això afecta directament al Reglament de la Facultat com explicà el secretari de la Facultat. En relació amb la problemàtica de l'assetjament la degana va informar que la Comissió d'Igualtat ha treballat en la proposta de tríptic informatiu per prevenir situacions d'aquest tipus que entregarem a l'alumnat al setembre amb la carpeta, a les jornades d'acollida en els diferents espais de trobada amb l'alumnat de grau, màster i doctorat. Recorda que a la web hi ha disponible un apartat amb informació del protocol de comunicació de casos de la facultat i una infografia sobre els serveis. També s'ha incorporat a la informació del PAT de la Facultat. Des de la Secretaria General s'ha fet arribar a tots els centres un document inspirat en la "policy" de la Facultat de Ciències que regula conductes inapropiades i situacions d'assetjament per tal que cada facultat ho treballi i n'elabori una de pròpia. Aquest document està ara a la Comissió d'Igualtat que ha acordat fer una comissió de treball ampliada, el setembre vinent, per treballar en el document que també caldrà discutir per tota la Facultat. La degana tanca el seu informe amb el recordatori dels dos actes de graduació, el primer, dissabte 17 de juny a les 9.30 h a

l'Hotel Campus, serà el de Graus. L'acte de graduació acollirà unes 600 persones i l'alumnat valora molt que el seu professorat hi sigui per compartir amb ells un moment tan especial i simbòlic. L'altre acte és el de graduació dels Màsters, que serà el 7 de juliol les 16 h a la sala d'actes de la Facultat.

El vicedegà d'Ordenació Acadèmica, professor Oriol Costa, va presentar a l'aprovació de la junta dos documents. El primer correspon a la delegació a la COA de l'aprovació de membres dels tribunals de concursos de professorat corresponents a les facultats. La normativa exigeix que sigui un òrgan col·legiat. Hauria de ser la Junta de Facultat, però com que no és possible, per raons pràctiques, convocar juntes cada vegada que hi ha un concurs, mentre que si és possible convocar més fàcilment una COA es demana delegar la competència. El segon, és el relatiu als criteris de programació docent del curs 2023/24. Aquests varen ser aprovats per la COA del passat 6 de juny. Els criteris, per una banda, mantenen els aplicats en anys anteriors, com és el cas de les ofertes de places, la rotació bianual d'assignatures optatives en CPiGP i dels horaris de matí i tarda i, per l'altra, introdueixen els ajustaments necessaris derivats dels canvis introduïts en el primer de grau de CPiGP i la posada en marxa del doble grau de dret i relacions internacionals. Tots dos documents són aprovats per assentiment dels presents.

La vicedegana d'Economia i Serveis, professora Ana Mar Fernández, presenta a aprovació de la junta la liquidació del pressupost de 2022 i la proposta de pressupost de 2023. La vicedegana informa que pel que fa al primer, la diferència entre els ingressos pressupostats, al voltant de 137.000 euros (quantitat que recollia romanents d'anys anteriors) i els executats deixen un romanent de 9.500 euros. La vicedegana presenta el detall de les despeses més importants (acte de graduació, informàtica, mobiliari) i revisa el llistat d'actuacions fetes. La proposta de pressupost de 2023, recull uns ingressos (i despeses previstes) al voltant de 113.000 euros, de les quals de moment s'han executat uns 32.000 euros aproximadament. La proposta de despesa és pràcticament la mateixa que l'any passat. Tots dos documents són aprovats per assentiment dels presents.

La vicedegana de Comunicació, Professionalització i TFG, professora Dafne Muntanyola, informa dels acords presos per la comissió de TFG per tal d'introduir modificacions en el procediment d'avaluació. Així, la supervisió posarà una sola nota al lliurament final, amb comentaris qualitius, tot i que caldrà que faci un retorn per escrit de les dues primeres evidències a la TFE. La nota dels tribunals de TFG serà un 30% de la nota final (un 10% més que aquest any). Ara el procés d'avaluació es durà a terme directament des de la TFE, sense un e-formulari. El sistema de reserva de places i catàleg, aquest any ha acumulat molts retards per problemes de coordinació amb plans docents i Gestió Acadèmica. La previsió és de repetir les dues opcions perquè

l'alumnat n'està satisfet. Això sí, la comissió està estudiant fer-los coincidir en el temps.

El vicedegà d'Intercanvis i de Relacions Institucionals, professor Francesc Serra, informa que es continua treballant amb els problemes derivats de l'excés d'alumnes IN. S'han posat condicions pel que fa a les assignatures que poden matricular. Això complica les arribades, perquè no poden completar els 30 crèdits, sinó només 18, tot necessitant cursar assignatures en altres facultats.

El secretari de la Facultat, professor Francesc Muñoz, informa dels treballs fets per la Comissió de Reforma del Reglament, finalitzats el passat 24 de maig. El text no es lliura al registre i a la junta per la decisió d'aturar la reforma. El motiu és la recent aprovació de la LOSU. El canvi en el marc legislatiu implica la modificació d'estatuts de les universitats i, en conseqüència de tots els marcs reglamentaris. En tot cas, la proposta quedarà a disposició de la nova comissió que caldrà reunir un cop aprovats els nous Estatuts de la UAB. La feina feta serà d'utilitat atès que s'han modificat 4 aspectes que actualitzaven un reglament aprovat fa 18 anys. Aquests són:

1. Correcció lingüística i adequació de la terminologia als criteris de gènere (pràcticament tots els articles)
2. Canvi en els òrgans col·legiats. Proposta d'incrementar el nombre de membres de la junta de 50 a 60 (via incloure participació d'estudiants de màster i postgrau)
3. Adequació de processos de funcionament de la junta i les comissions (des de convocatòries fins a la difusió d'acords) (7 articles)
4. Actualització de les comissions (8 articles nous)
5. Delimitació de competències entre Junta i Comissions (3 articles)

Després del torn de precís i preguntes la junta va finalitzar a les 14.10 h.

Francesc Muñoz Pradas
Secretari

Teresa Sordé liderarà la creació del clúster EU Migration Research de projectes de recerca europeus de l'àrea de migracions

Teresa Sordé, catedràtica del Departament de Sociologia de la UAB i investigadora principal del projecte H2020 "Refuge-ed: Effective practices in education, mental health and psychosocial support for the integration of refugee children" ha assumit l'encàrrec de l'Agència Executiva

d'Investigació Europea (REA) de liderar i organitzar la creació d'un clúster que inclou projectes de l'àrea de migracions finançats amb fons de la Unió Europea.

L'agrupació, anomenada EU Migration Research, es compon de 39 projectes H2020 i Horizon Europe, ja sigui en curs o finalitzats. El seu objectiu principal és potenciar l'impacte científic, polític i social dels projectes mitjançant l'establiment de sinergies i línies d'actuació col·laboratives per als propers anys.

L'objectiu del clúster, un tipus d'iniciativa que ja s'està duent a terme en altres àrees de recerca, és promoure sinergies productives, una millor coordinació i, en darrer terme, millorar l'impacte polític i social de les investigacions finançades amb fons públics. És a dir, "assegurar que d'aquest finançament es desencadeni un impacte polític i social i una millora de la gestió dels fluxos migratoris, i per fer-ho cal mirar com coordinem tots els projectes", assenyala Teresa Sordé, que explica que a dins l'àmbit europeu, a escala nacional també s'està treballant per aconseguir-ho.

Sordé destaca que "és molt positiu crear una plataforma de col·laboració per tal de millorar l'impacte, la qualitat de vida i avançar cap a polítiques més justes".

A la primera reunió, celebrada el 2 de maig passat, es van acordar tres objectius específics: crear un espai de treball compartit per coordinar esforços dins del grup, utilitzar les xarxes existents de cada projecte per promoure una xarxa amb efecte multiplicador i organitzar i coordinar espais que ajudin a assolir un impacte polític d'aquestes investigacions. Amb aquesta finalitat es preveu organitzar taules de discussió política i *policy briefs*, i aprofitar la conjuntura que ofereix la presidència espanyola del Consell de la UE.

Gemma Viñeta
Becària de Comunicació

El projecte Hedera, una iniciativa per trencar barreres d'accés a la universitat

El projecte Hedera és una iniciativa de Fundesplai, i consisteix a crear una xarxa de mentories per acompanyar joves en el seu camí cap a la universitat. Hem entrevistat a Martí Ramos, coordinador territorial encarregat del projecte a la UAB, així com a tot el Vallès Occidental i Oriental, a la part nord de la província

de Barcelona, a la Universitat de Barcelona, a la Universitat Oberta de Catalunya, a l'Anoia i al Berguedà.

Hedera és un projecte d'investigació pilot que comença el juliol de 2022 a través del Ministerio de Inclusión i els fons europeus Next Generation. El projecte neix davant la preocupació del nombre d'alumnes de certs entorns socioeconòmics que no van a la universitat o l'abandonen molt aviat. El coordinador del projecte Martí Ramos assenyalava que "es vol analitzar l'impacte que la mentoria social pot tenir en el període de trànsit entre segon de batxillerat o segon curs de CFGS a l'etapa següent". El projecte també compta amb una prova pilot a Andalusia. Hedera té un conveni amb la UAB, a través de la FAS, per tal de treballar conjuntament la recerca de mentores i mentors, així com els beneficis que per aquests suposa (incloent-hi el reconeixement de crèdits optatius).

De fet, les dues investigadores principals del projecte de recerca tenen una llarga vinculació amb la nostra universitat: la Dra. Caterina Calsamiglia, doctora en Economia per la Universitat de Yale i professora investigadora de la UAB entre 2005 i 2015; i la Dra. Annalisa Loviglio, doctora en Economia per la UAB.

Actualment, des del projecte, es treballa amb la voluntat que hi hagi prou mentors i mentores per a atendre a tot l'alumnat que n'ha demanat, aquest objectiu és prioritari. Així, tots aquells nois i noies que ho necessiten podran tenir una atenció individualitzada.

Per tal de fer l'estudi, es compta amb la participació de 130 centres de tot Catalunya. A la meitat d'aquests centres se'ls ha donat l'oportunitat d'oferir als seus alumnes d'últim curs de Batxillerat i de CFGS l'acompanyament d'una persona mentora voluntària. Evidentment, diu, "l'objectiu més gran és acompanyar els joves en la seva entrada a la universitat".

S'ha treballat tant amb alumnat de batxillerat com de cicles formatius de grau superior, perquè des d'aquí també poden anar a la universitat. Els mateixos alumnes decideixen si volen tenir una persona mentora. Un cop han dit que sí, es creen les

parelles de mentoria buscant l'afinitat més gran possible entre persones mentores i mentorades, a partir dels qüestionaris que han realitzat tant uns com altres. Ramos destaca que “la recerca de mentors i mentores no s’atura, encara que el projecte ja hagi començat”.

Les tasques dels mentors i mentores es podrien resumir en un acompanyament i guiatge en aquest procés de canvi en què es troba l’alumnat, un moment de molts dubtes, com ara, la nota o quina universitat escollir. La figura mentora recull les inquietuds i acompanya per resoldre els dubtes i compartir experiències.

Les persones mentores poden ser de qualsevol edat i han d’estar cursant un grau universitari, màster, postgrau o tenir el títol universitari a Espanya. “Una persona que hagi estudiat tota la seva vida a Mèxic, per exemple, hauríem de mirar si pot ser un bon mentor o mentora perquè no coneix el sistema d’aquí”, apunta Ramos.

Cal destacar que la persona voluntària també pot extreure beneficis de la mentoria i Ramos en destaca tres. En primer lloc, el benefici més immediat és el reconeixement de tres crèdits ECTS, per aquells que estan cursant una carrera. En segon lloc, és incloure-ho al currículum. “En carreres socials interessa molt i per a la gent que ha de presentar-se a oposicions, tenir una mentoria permet sumar punts extra”. En tercer lloc, l’experiència de fer un voluntariat també és un altre benefici que extreu la persona mentora.

Quan li preguntem per les barreres d’accés a la universitat, Martí Ramos assenyala que “hi ha una barrera molt gran que és l’econòmica. Hi ha una gran part de l’alumnat que tenen la sensació que no poden accedir a les beques, i encara que hi hagi subvencions continua essent car.

També hi ha una barrera social. Els nois i noies sense referents familiars amb estudis universitaris, com ara els pares, els tiets, els germans... ja no hi van perquè en el seu entorn anar a la universitat és una cosa que no es fa. Hi ha gent que no va a la universitat perquè creuen que no està feta per ells sinó per un altre tipus de classe social i això s’ha de llimar.

Després, hi ha una dificultat informativa pels qui no tenen l’hàbit de recerca i no tenen l’assessorament. Hi ha instituts que ho treballen molt, però en altres casos no és així. Com que no hi ha una temàtica curricular destinada a la informació, hi ha aquesta barrera informativa”.

Ramos anima a tothom qui ho vulgui a apuntar-se com a persona mentora i demana que “intentin recordar com estaven ells en acabar el batxillerat, els exàmens, la selectivitat... Que recordin com el món se’ls tirava a sobre i pensin si els hagués anat bé un acompanyament”. En el meu cas, “vaig fer COU i vaig entrar una carrera que no

volia fer, em faltava molta informació i penso que hi ha molts estudiants que es troben en aquesta situació”.

Per obtenir més informació i inscriure's com a persona mentora en aquesta iniciativa, ho podeu fer a través del [web del projecte Hedera](#).

Gemma Viñeta

Becària de Comunicació

Escriu-nos!

Trobaràs totes les notícies a la [web de la Facultat](#) i a les xarxes socials [@politiquesUAB](#)

Si ens vols enviar informació perquè la pugem incloure en el butlletí, fer-ne difusió a les xarxes socials o fer-ne una notícia per la web:

Vicedeganat de Comunicació, Professionalització i TFG

comunicacio.fcps@uab.cat

Pots consultar tots els butlletins publicats al [DDD de la UAB](#)